

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.530 van 24 februari 2011
in de zaak A. 197.443/IX-6913**

In zake: Remi ZEEUWS
wonend te Huldenberg
Nijvelsebaan 31 A
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen:

het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en Thomas Dreier
kantoor houdend te Brussel
Terhulpsessesteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 16 augustus 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

- “- het besluit van 25 juni 2010 waarbij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de na het dwangsomarrest 187.959 hervatte benoemingsprocedure afsluit [...];
- alsook de weigering om correct uitvoering te geven aan het arrest 160.268 door met een schijnbesluit de benoemingsprocedure stop te zetten;
- alsook de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 januari 2011.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Thomas Dreier, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is attaché (rang A1) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

3.2. Op 11 februari 2002 stelt hij bij de Raad van State een beroep in tot nietigverklaring van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 december 2001 waarbij Philippe Dehaut wordt benoemd tot eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), bij de directie Onderzoek en Innovatie van het bestuur Economie en Werkgelegenheid van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (zaak A.116.651/IX-3212).

Bij arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 vernietigt de Raad van State het voormelde benoemingsbesluit. Het middel waarin de verzoeker onder

meer aanvoert dat geen deugdelijke vergelijking van zijn titels en verdiensten met deze van Philippe Dehaut heeft plaatsgevonden, wordt gegrond bevonden.

De Raad van State vernietigt bij hetzelfde arrest tevens het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 24 juni 2004 waarbij Philippe Dehaut van rechtswege vanaf 1 juli 2004 in de graad van eerste attaché, expert van hoog niveau, wordt overgeheveld van de directie Onderzoek en Innovatie van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest naar het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel (IWOIB).

3.3. Op 1 juli 2002 stelt de verzoeker bij de Raad van State een beroep in tot nietigverklaring van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 3 juli 1998 houdende de benoeming van Philippe Dehaut tot bestuurssecretaris bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met ingang van 1 mei 1998 (zaak A. 123.249/IX-3411).

Bij arrest nr. 187.958 van 17 november 2008 vernietigt de Raad van State ook dat benoemingsbesluit. Het middel waarin de verzoeker de schending aanvoert van artikel 39 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen, doordat het benoemingsbesluit uitsluitend in de Franse taal is opgesteld, terwijl het ook in de Nederlandse taal had moeten zijn opgesteld, wordt gegrond bevonden.

3.4. Met een op 24 januari 2008 ter post aangetekend verzonden brief maant de verzoeker, met verwijzing naar artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aan om de benoemingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie te hernemen en de bij arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

3.5. De staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor ambtenarenzaken, antwoordt met een brief van 26 februari 2008:

“[...]

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering is inderdaad nog niet overgegaan tot de vacantverklaring van de bovenvermelde betrekking waarvan de benoeming werd vernietigd en tot een herneming van de vernietigde beslissing, [omwille van] het feit dat de betrokken directie werd overgedragen naar het [Instituut ter Bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel] en de bevorderingsprocedure derhalve niet meer kan overgedaan worden binnen het Ministerie.

[...]”

3.6. Op 3 maart 2008 stelt de verzoeker bij de Raad van State een vordering in tot het opleggen van een dwangsom aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, omdat deze partij in gebreke blijft uitvoering te geven aan het vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006.

Bij arrest nr. 187.959 van 17 november 2008 willicht de Raad van State deze vordering in. Aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt een dwangsom opgelegd van 1500 euro voor elke dag dat het nalaat uitvoering te geven aan het genoemde vernietigingsarrest. De dwangsom zal worden verbeurd na verloop van één maand, te rekenen van de dag waarop het arrest waarbij de dwangsom wordt opgelegd, aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is betekend.

3.7. Op 19 december 2008 hervat de directieraad van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de procedure die heeft geleid tot de vernietigde benoeming van Philippe Dehaut tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie.

Op 14 januari 2009 onderzoekt de directieraad opnieuw de titels en verdiensten van de verschillende kandidaten. Hij baseert zich daarvoor op de dossiers van de kandidaten zoals ze werden ingediend in 2001. Hij rangschikt Philippe Dehaut als eerste kandidaat, M.-H. Charles als tweede kandidaat en de verzoeker als derde kandidaat.

De verzoeker wordt daarvan met een brief van 24 februari 2009 in kennis gesteld.

3.8. Met een aangetekende brief van 28 februari 2009 dient de verzoeker een bezwaarschrift in tegen de rangschikking van de kandidaten door de directieraad. Hij betoogt dat de directieraad geen rekening had mogen houden met de benoeming van Philippe Dehaut tot bestuurssecretaris bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 12 januari 2009, ook al werd aan dat besluit terugwerkende kracht verleend. Voorts laat hij gelden dat de directieraad niet antwoordt op zijn bezwaarschrift van 11 november 2001 en kritiek formuleert op zijn houding, terwijl dat in 2001 niet het geval was, zodat hij zich niet heeft kunnen aanpassen. Hij vraagt de “exacte feiten” waarop die kritiek is gesteund. Hij wijst er ook op dat hij sedert 2001 ervaring heeft opgedaan en inzicht heeft verworven in administratieve procedures. Hij vermeldt een reeks opleidingen die hij heeft gevolgd. Hij stelt ten slotte dat het voor hem onduidelijk blijft welke criteria door de directieraad werden gebruikt bij het opstellen van de rangschikking en hij vraagt om door de directieraad te worden gehoord.

3.9. Met een aangetekende brief van 1 maart 2009 maant de verzoeker de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aan om “de aangevatte benoemingsprocedure af te sluiten”. Hij stelt dat hij “het blijven stilzitten zal [...] interpreteren als een weigering om [hem] te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau”. Hij verwijst daarbij naar artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Met een brief van 7 april 2009 deelt de minister-president van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aan de verzoeker mee dat hij diens aanmaning overmaakt aan de bevoegde staatssecretaris.

3.10. Op 27 maart 2009 wordt de verzoeker door de directieraad gehoord. Na de opmerkingen en de bezwaren van de verzoeker te hebben

onderzocht, besluit de directieraad met unanimititeit dat de verzoeker geen nieuwe gegevens aanbrengt die een wijziging van de opgestelde rangschikking rechtvaardigen.

Met een brief van 29 april 2009 worden de notulen van de vergadering van de directieraad aan de verzoeker ter kennis gebracht.

3.11. Volgens de verwerende partij is het dossier op 29 april 2009 aan de bevoegde staatssecretaris overgemaakt voor het nemen van een beslissing over de kwestieuze bevordering tot eerste attaché.

3.12. Op 13 juli 2009 stelt de verzoeker bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring en vordering tot schorsing in van “de afwijzende beslissing zoals die blijkt uit het niet afronden van de in 2001 aangevatte bevorderingsprocedure”, alsook van “de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel”. Hij leidt die beslissingen af uit het stilzitten van de verwerende partij gedurende vier maanden vanaf zijn aanmaning van 1 maart 2009. De verzoeker vordert terzelfder tijd het opleggen van een dwangsom aan de verwerende partij (zaak A. 193.362/IX-6441).

Bij arrest nr. 197.684 van 10 november 2009 verwerpt de Raad van State de vorderingen tot schorsing en tot het opleggen van een dwangsom, omdat de aanmaning die de verzoeker op 1 maart 2009 naar de verwerende partij heeft gezonden, slechts in die zin kan worden begrepen dat de verwerende partij de procedure tot benoeming van een eerste attaché, expert van hoog niveau, op een zodanige wijze moet afsluiten dat ze resulteert in de benoeming van de verzoeker, terwijl uit niets blijkt dat de verwerende partij verplicht zou zijn de verzoeker tot eerste attaché te benoemen.

3.13. Met een op 23 november 2009 ter post aangetekend verzonden brief maant de verzoeker de Brusselse Hoofdstedelijke Regering opnieuw aan om “de aangevatte benoemingsprocedure af te sluiten”. Hij verwijst andermaal naar artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Anders dan in zijn aanmaning van 1 maart 2009 vermeldt hij nu niet dat hij het stilzitten van de verwerende partij zal beschouwen als een weigering om hem te benoemen.

Aangezien de verwerende partij ook op deze aanmaning niet reageert, stelt de verzoeker op 2 april 2010 bij de Raad van State andermaal een beroep tot nietigverklaring en vordering tot schorsing in van “de afwijzende beslissing zoals die blijkt uit het niet afronden van de in 2001 aangevatte bevorderingsprocedure”, alsook van “de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel” (zaak A. 196.123/IX-6767).

Bij arrest nr. 207.320 van 13 september 2010 van de Raad van State wordt de vordering tot schorsing verworpen, omdat de verwerende partij inmiddels een uitdrukkelijke eindbeslissing heeft genomen over de bedoelde benoemingsprocedure (zie hierna randnummer 3.15), waardoor het voorwerp van de vordering is teloorgegaan.

3.14. Met een aangetekende brief van 15 april 2010 maant de verzoeker, met verwijzing naar artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, andermaal aan om de benoemingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie te hernemen en de bij arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

Bij ontstentenis van enig antwoord stelt de verzoeker op 3 juni 2010 een vordering in tot het opleggen van een dwangsom (zaak A. 196.705/IX-6835).

Bij arrest nr. 207.321 van 13 september 2010 verwerpt de Raad van State ook deze vordering omdat de verwerende partij inmiddels een uitdrukkelijke eindbeslissing heeft genomen over de bedoelde benoemingsprocedure (zie hierna randnummer 3.15) en aldus, daargelaten of deze eindbeslissing wettig is, alleszins een beslissing heeft genomen met betrekking tot het rechtsherstel waartoe het vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 haar verplicht.

3.15. Met een aangetekende brief van 25 juni 2010 deelt de genoemde staatssecretaris aan de verzoeker mede:

“[...]

Ingevolge de ordonnantie van 26 juni 2003 houdende oprichting van het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel (in werking getreden op 1 januari 2004), werden de bevoegdheden van de Directie Onderzoek en Innovatie overgeheveld aan het IWOIB. De personeelsleden van de Directie Onderzoek en Innovatie werden van rechtswege overgeheveld naar het nieuwe Instituut.

Sedert de inwerkingtreding van voormelde ordonnantie op 1 januari 2004 is de functie van eerste attaché, expert hoog niveau, dan ook gesitueerd binnen het IWOIB en heeft het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geen bevoegdheid meer om over te gaan tot voormelde benoeming.

Middels onderhavig schrijven sluit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de benoemingsprocedure af en geeft het dan ook uitvoering aan het arrest nr. 160.268 van de Raad van State.

[...]”

De verzoeker onderkent in deze brief het eerste voorwerp van zijn vordering.

IV. Heropening van de debatten wat het eerste voorwerp van de vordering betreft

4. De verzoeker omschrijft het eerste voorwerp van zijn vordering als “het besluit van 25 juni 2010 waarbij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de na het dwangsomarrest 187.959 hervatte benoemingsprocedure afsluit”.

De verzoeker lijkt aldus de beslissing te bestrijden die door de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, werd genomen op 25 juni 2010, luidens dewelke het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de benoemingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie van het bestuur Economie en Werkgelegenheid zonder gevolg afsluit.

5. De verzoeker heeft reeds met een op 12 juli 2010 ingediend verzoekschrift de schorsing van de tenuitvoerlegging van, onder meer, deze beslissing gevorderd. In de zaak met rolnummer A. 197.047/IX-6872 heeft de Raad van State bij arrest nr. 208.930 van 16 november 2010 de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing bevolen.

Om de belangen van de verzoeker veilig te stellen, wordt over de thans voorliggende vordering tot schorsing, voor zover ze tegen de voormelde beslissing is gericht, uitspraak gedaan hetzij nadat over het annulatieberoep in de zaak A. 197.047/IX-6872 uitspraak is gedaan, hetzij nadat de bevolen schorsing eerder opgehouden heeft gevolg te hebben.

Er is dan ook aanleiding om de debatten in zoverre te heropenen.

V. Ontvankelijkheid van de vordering wat haar tweede en derde voorwerp betreft

6. Het tweede voorwerp van de voorliggende vordering is “de weigering om correct uitvoering te geven aan het arrest 160.268 door met een schijnbesluit de benoemingsprocedure stop te zetten”.

Zoals de Raad van State heeft overwogen in zijn arrest nr. 187.959 van 17 november 2008 over verzoekers vordering tot het opleggen van een dwangsom wegens de niet-uitvoering van het vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006, heeft de bevoegde overheid na een vernietigingsarrest en ter verwezenlijking van het rechtsherstel de mogelijkheid, niet alleen om de procedure te hernemen vanaf het ogenblik waarop de door de Raad van State vastgestelde onregelmatigheid zich heeft voorgedaan, maar ook, althans indien zij daarvoor wettige redenen heeft, om de benoemingsprocedure van meet af aan te hernemen of zelfs ervan af te zien.

Te dezen heeft de verwerende partij klaarblijkelijk geoordeeld dat er reden is om van de benoemingsprocedure af te zien. Daargelaten of de aangevoerde reden daartoe wettig is, moet hoe dan ook worden besloten dat dit oordeel van de verwerende partij, dat zijn neerslag heeft gevonden in de beslissing die het eerste voorwerp uitmaakt van de voorliggende vordering, op het eerste gezicht niet kan worden beschouwd als een “weigering” om correct uitvoering te geven aan het vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 van de Raad van State. Integendeel heeft de verwerende partij aldus gehandeld volgens één van de voormelde mogelijke wijzen waarop het rechtsherstel na het genoemde vernietigingsarrest gestalte kan krijgen.

De weigeringsbeslissing die het tweede voorwerp van de voorliggende vordering uitmaakt, lijkt dienvolgens niet te bestaan, zodat ambtshalve wordt besloten dat de vordering niet ontvankelijk is voor zover ze tegen deze beslissing is gericht.

7. Het derde voorwerp van de voorliggende vordering is de impliciete weigering om de verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau.

Een dergelijke beslissing kan in beginsel slechts ontvankelijk met een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing worden bestreden indien het bestuur verplicht is te beschikken in de zin zoals aangegeven door de verzoeker.

Zoals de verwerende partij terecht in haar nota opwerpt, blijkt te dezen evenwel uit niets dat deze partij verplicht is om de verzoeker te benoemen tot eerste attaché, expert van hoog niveau. Het vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 van de Raad van State impliceert voor de verwerende partij geen dergelijke verplichting. Dit arrest heeft slechts vastgesteld dat uit de notulen van de directieraad niet blijkt dat er een deugdelijke vergelijking is gemaakt van de titels en verdiensten van de kandidaten, noch waarom de overheid van oordeel was dat de verzoeker minder in aanmerking kwam dan Philippe Dehaut. Het rechtsherstel waartoe dat arrest de verwerende partij verplicht, bestaat er niet noodzakelijk in dat zij de verzoeker benoemt, maar wel dat zij, indien de bevorderingsprocedure wordt hernomen, een nieuwe vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten maakt. Het resultaat daarvan ligt vooraf niet vast, aangezien er naast de verzoeker en Philippe Dehaut nog andere kandidaten zijn.

Derhalve wordt besloten dat de voorliggende vordering evenmin ontvankelijk is voorzover ze gericht is tegen de impliciete weigeringsbeslissing die het derde voorwerp ervan uitmaakt. De exceptie die dienaangaande door de verwerende partij in haar nota wordt opgeworpen, is gegrond.

BESLISSING

1. De debatten worden heropend voor zover de vordering tot schorsing gericht is tegen de beslissing van 25 juni 2010 van de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, luidens dewelke het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en

Innovatie van het bestuur Economie en Werkgelegenheid zonder gevolg afsluit.

2. De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 februari 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

Bert Thys